

[Glistrup.]

Derfor vil fremskridtspartiet stemme for, at denne 2½ pct.s afgift bliver ophævet.

Dernæst kommer spørgsmålet, hvornår ophævelsen skal ske. Her er forholdet det, at vi her ved anden behandling i dag, som det er lagt op, må forvente at skulle stemme om et forslag om, hvorvidt det skal ske den 15. maj, eller det skal ske, som finansministeren hele tiden har ønsket, fra den 1. oktober 1974. Det er jo et spørgsmål, der har været meget diskuteret i offentligheden og blandt sagkyndige, som har med ejendomshandel at gøre, og jeg tør vove den påstand, at alle sagkyndige minus én har været aldeles enige i denne sag — og det hvad enten de har det ene eller andet eller tredje partipolitiske tilhørsforhold eller de er helt apolitiske. Alle, der kender noget til, hvordan dansk ejendomshandel virker, har været enige om, at den 1. oktober var en dårlig ophævelsesdag. Man må have afgiften ophævet pr. den dato, det virkelig drejer sig om, hvor det blev offentliggjort at den ville blive ophævet, nemlig den 15. maj.

Nu er der jo det ulykkelige ved det, at dette ene menneske blandt de sagkyndige, som i hvert tilfælde endnu ikke har ladet sig overbevise af de mange argumenter, der er fremført om, at ejendomshandelen ikke bliver forfusket osv., at den mand lige præcis i øjeblikket sidder som landets finansminister. Vi har en sådan tiltro til finansministerens sunde jugement, finansministerens dømmekraft, at vi håber og tror endnu den dag i dag, at finansministeren kan besinde sig og forsøge at tænke det igennem.

Bevares, det drejer sig muligvis, hvis man regner proportionalregning, om 225 mill. kr. fra 15. maj til 1. oktober, men jeg tror, selv finansministeren vil være klar over, at der vil være så mange ejendomshandler, hvis stempelpligt først kommer til at indtræde efter den 1. oktober, at det, det reelt drejer sig om, er væsentlig mindre beløb end disse 225 mill. kr.

Vi vil derfor med meget stor spænding lytte til den videre debat og forhåbentlig høre fra finansministerens side, at nu har også han overvundet sig selv, således at vi i samdrægtighed kan vedtage det stillede ændringsforslag eller i det mindste høre fra finansministerens side, at han vil overveje sagen på ny, således at vi måske mellem

anden og tredje behandling kan få den rigtige ikrafttrædelsesdag. Den sagligt rigtige ikrafttrædelsesdag er ikke 1. oktober, men det er en dag her omkring lovforslagets vedtagelse. Om den så hedder den 15. maj eller den 1. juni, det kan man selvfølgelig eventuelt diskutere. Det er det sagligt rigtige. Men vil finansministeren ikke lytte, ja, så vil fremskridtspartiet selvfølgelig vedstå, hvad vi har lovet i betænkningen, og støtte forslaget.

Formanden:

Jeg sagde fejlagtigt, at der ikke var stillet ændringsforslag. Det er ikke rigtigt. Der er stillet ét ændringsforslag, og det indgår i forhandlingen.

Svend Jakobsen (S):

Ved førstebehandlingen af lovforslaget om ophævelse af 2½ pct.s afgiften gav jeg på socialdemokratiets vegne udtryk for, at vi ikke afviste at gå ind i drøftelsen omkring ophævelsen af denne lov, men at vi kun ville gå ind i denne drøftelse i sammenhæng med, at der på anden vis blev inddraget dele af de enorme værdistigninger, der sker på jord og fast ejendom.

Vi troede, at vi i februarforliget med regeringen, med venstre, centrum-demokrater og kristeligt folkeparti havde sikret os, at der via skærpelse af kapitalvindingsskatten blev inddraget beløb, der helt eller delvis kunne kompensere for 2½ pct.s afgiftens bortfald. Det viste sig ikke at være tilfældet. Inden arbejdet med og forhandlingerne om kapitalvindingsskatten blev afsluttet, fik finansministeren behov for at skaffe sig et nyt flertal. Finansministeren fik dette behov for et nyt flertal, fordi han ikke ville acceptere, at hans afgiftsforslag blev placeret i den efter vor opfattelse rimelige og sociale sammenhæng, som socialdemokratiet lagde op til. Derfor fik finansministeren brug for — jeg håber, det var uden glæde — at tage 2½ pct.s forslaget med ind i denne nye sammenhæng, nemlig sammenhængen med de nye afgifter og de besparelsesforslag, de nedskæringsforslag, som regeringen har lagt frem.

Det er klart, at denne nye sammenhæng tiltaler os ikke. Tværtimod er det efter vor opfattelse en uhyrlig provokation. Man siger til befolkningen: nu skal I betale mere for